WIADOMOŚCI PARAZYTOLOGICZNE
T. 48 (1) 2002: 97–98

Dr ADAM WIKTOR SOŁTYS
(wspomnienie pośmiertne)

Adam Wiktor Sołtys, syn Franciszka i Stefanii ze Swobodów, urodził się 4 grudnia 1908 roku we Lwowie. W 1929 roku rozpoczął studia biologiczne na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. Studia ukończył w 1935 roku ze stopniem magistra filozofii w zakresie zoologii z anatomią porównawczą. W 1949 roku obronił na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie rozprawę doktorską nt. „Pasożyty wewnętrzne drobnych gryzonii leśnych (Muridae) Parku Narodowego w Białowieży", przygotowaną pod kierunkiem prof. dr Konstantego Strawińskiego i uzyskał stopień doktora nauk matematyczno-przyrodniczych.

Pracę zawodową rozpoczął dr Sołtys zaraz po ukończeniu studiów w Zakładzie Zoologii i Parazytologii Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie pod kierunkiem prof. Poluszyńskiego. W styczniu 1939 został przyjęty na Wydział Weterynarii Państwowego Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, gdzie pracował do połowy roku 1945. W tym czasie w miejsce Wydziału Weterynaryjnego PINGW został powołany, Państwowy Instytut Weterynaryjny i dr Sołtys rozpoczął pracę w Zakładzie Parazytologii i Chorób Inwazyjnych. Od 1947 do 1961 roku pracował na stanowisku adiunkta w katedrze Parazytologii i Chorób Inwazyjnych Wydziału Weterynaryjnego w Lublinie.

Do Instytutu Weterynarii powrócił z dniem 1 września 1961 roku. Dziesięcioletnia przerwa w pracy w Instytucie Weterynarii w Puławach spowodowana była represjami ze strony Urzędu Bezpieczeństwa za utrzymywanie korespondencji z bratem dr Marianem Sołtysem, bakteriologiem, światowej sławy profesorem, który wówczas pracował na Uniwersytecie w Cambridge.

Zainteresowania naukowe dr Sołtysa od początku koncentrowały się na badaniach fauny pasożytniczej drobnych gryzoni, nietoperzy, psów, wilków i owiec. Głównym obiektem zainteresowań ostatnich lat były pasożytnicze pierwotniaki-kokcydie, szczególnie drobiu. Badania te przyczyniły się do

lepszego poznania przeżywalności i inwazyjności kokcydii z rodzaju *Eimeria* w środowisku zewnętrznym. Zasługą doktora Sołtysa było wprowadzenie po raz pierwszy w Polsce „indeksu antykokcydialnego" do oceny skuteczności kokcydiostatyków. Na uwagę zasługują rysunki pasożytów autorstwa Pana Dr Sołtysa, które znajdują się w opracowaniach książkowych, np. „Zarys parazytologicznych metod rozpoznawczych" W. Stefański, E. Żarnowski, A. Sołtys Lublin-Warszawa 1945, 1946 i wyd. III Warszawa 1952; W. Stefański „Parazytologia Weterynaryjna" wyd. PWRiL, Warszawa 1968.

Pan dr Sołtys był jednym z członków-założycieli Polskiego Towarzystwa Parazytologicznego i jego czynnym członkiem do końca pracy zawodowej. We wspomnieniach osób, które zetknęły się bliżej z dr Adamem Sołtysem pozostaje On szlachetnym, skromnym o dużej wrażliwości człowiekiem z godnością przyjmującym przeciwności losu.

Dr Sołtys zmarł po ciężkiej chorobie 9 stycznia 2001 roku przeżywszy 92 lata.

Irena Ziomko